

Ο Κώστας Τζαβέλλας απαντά στον Τζιμ Ρώνη

Η επιστολή του γνωστού ποδοσφαιροπαράγοντα, Κώστα Τζαβέλλα, είναι η απάντηση στα όσα είδαν το φως της δημοσιότητας από τη συνέντευξη του Δημήτρη Ρώνη στον "ΚΟΣΜΟ". Για τεχνικούς (και όχι μόνο) λόγους δεν θα δημοσιευθεί σε μία έκδοση αλλά σε συνέχειες, όχι μόνο γιατί μας "βολεύει" και μας "συμφέρει" αλλά γιατί λεπτομέρειες πράγματι σημαντικές ίσως να υποτιμηθούν ή και να χαθούν ακόμη σε ένα μακροσκελές κείμενο δύο ή περισσότερων σελίδων εφημερίδας. Ένας ακόμη λόγος είναι ότι το πλούσιο φωτογραφικό υλικό, πολύ σημαντικό και καλοδιατηρημένο που συνοδεύει το κείμενο, θα ήταν σφάλμα να δημοσιευθεί σε μέγεθος γραμματόσημου ή να «κοπεί» για οικονομία χώρου... Ο «ιστορικός» του Καντερμπέρι Μάρκβιλ Ολύμπικ, όπως αποκαλούν παλιοί συνεργάτες του στον ελληνικό ποδοσφαιρικό σύλλογο τον Κώστα Τζαβέλλα, στην εν λόγω επιστολή, όπως πάντα είναι περιγραφικός, αιχμηρός, καυστικός με άπλετη δόση χιούμορ, δίνει όπως πάντα σημασία στην λεπτομέρεια κάνοντας παράλληλα την ανάγνωση των κειμένων απολαυστική αλλά και ενδιαφέρουσα...

Η επιστολή-απάντηση του Κώστα Τζαβέλλα δεν περιορίζεται μόνο στην συνέντευξη του Δημήτρη Ρώνη που καταχωρήθηκε στις αθλητικές σελίδες του "ΚΟΣΜΟΥ" στις 6 Φεβρουαρίου 2009 με τίτλο «Αλήθειες που πονάνε» και στις 13 του ίδιου μήνα με τίτλο «Τζιμ Ρώνης, Έλληνας με κεφαλαία γράμματα», αλλά επεκτείνεται και σε άλλα συμβάντα-ντοκουμέντα του καιρού εκείνου...

«Ορισμένα σημεία της συνέντευξης που σας παραχώρησε ο Τζιμ παρουσιάζουν κάποια κενά και ασάφειες που πρέπει να τακτοποιηθούν και να μπουν σε μια σειρά για να δοθεί στους αναγνώστες σας ένα κομμάτι της ιστορίας των 'Μπέρις' με την πραγματική μορφή της και ιδιαίτερα για να αποκατασταθεί η αλήθεια και η τάξη». Ήταν οι αιτίες, όπως μας είπε, που ώθησαν τον γνωστό στην ελληνική παροιμία Κώστα Τζαβέλλα, να ενεργοποιηθεί απαντώντας και διορθώνοντας συν τοις άλλοις, τα κακώς κείμενα που παρουσιάστηκαν από τα όσα είδαν το φως της δημοσιότητας από τις αθλητικές σελίδες του "ΚΟΣΜΟΥ", στην συνέντευξη του Δημήτρη Ρώνη...

Ας δούμε όσα σημαντικά έχει να πει με την σημείωση ότι η εφημερίδα μας φιλοξενεί με ευχαρίστηση όλες τις απόψεις, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι συμφωνούμε ή υιοθετούμε όσα μας λέει ο κ. Ρώνης ή ο κ. Τζαβέλλας:

Αγαπητή Αθλητική Σύνταξη...

Διάβασα στις αθλητικές σελίδες του "ΚΟΣΜΟΥ" την πομπώδη και φωτοστολισμένη συνέντευξη που πήρε ο γνωστός και φίλος αθλητικογράφος Γιώργος Σταυρουλάκης από την κον Τζίμη Ρώνη, με τίτλο «Αλήθειες που πονάνε». Ομολογώ ότι λυπήθηκα και σοκαρίστηκα και μαζί με τη λύπη μου αναρωτήθηκα πως είναι δυνατόν να πιστεύει ο κος Ρώνης ότι είμαστε τόσο αφελείς για να καταπιούμε τα τόσα ψέματα και παραμύθια που αράδιασε ο παλιός συνεργάτης και κατά ένα μέρος συμπορευθείς σ' αυτό το όραμα που λεγόταν Καντερμπέρι, το οποίο τώρα έχει οβήσει και στη θέση του υπάρχει ένας σύλλογος υπό κατοχή...

Ένα σωματείο αιχμάλωτο μιας «παρέας» που χρησιμοποιώντας την οικονομική ευρωστία που βρήκε έτοιμη, έχει αγνοήσει κατ' επανάληψη τον νόμο. Αυτό το Κάντερμπέρι, αυτό το όνειρο που ενώ είχε για στόχο την ελληνική ποδοσφαιρική παροιμία, κάτι που κατόρθωσε για μία δοξασμένη 20ετία τα πρώτα χρόνια της νιότης και της αθωότητάς μας, των ιδεολογιών του αγώνα, του αλτρουισμού, της ανιδιοτελούς προσφοράς και των τίμιων δημοκρατικών διαδικασιών - τώρα έχει καταντήσει μια παρεούλα «αλεξιπτωτιστών» που έπεσαν στον σύλλογο όταν ρευστοποιήθηκε η περιουσία του και τον έκανε μια κλειστή κλίκα συμφερόντων, που πέταξε στα σκουπίδια οράματα, ιδεολογίες και κάθε ίχνος δημοκρατικότητας.

Και λυπάμαι διπλά που φάνηκε πλέον πεντακάθαρο μ' αυτήν την αρχηγική συνέντευξη του κου Ρώνη, ότι πίσω από όλα αυτά ήταν πάντοτε αυτός, «ο αόρατος μαέστρος των παρασκηνίων». Αυτός που κάποτε ήταν το ήμισυ της «χρυσής κότας» (Ανδρέας Βαζς-Τζιμ Ρώνης) του συλλόγου μας. Και που φάνηκε από τότε, από την αποφράδα εποχή των τελευταίων ημερών της δοξασμένης Λέσχης του Keemah στο

Brighton ότι ο Τζιμ Ρώνης θα γίνει η κακιά, η πεισματάρια κατσίκια που με τα δικά της τα πόδια θα κλωτσήσει την καρδιά με το ολόλευκο γάλα το Καντερμπέρι. Όπως και έγινε!

Αυτή η συνέντευξη το αποδεικνύει περίτρανα... Απορώ δε πως, τόσο καιρό δεν βρέθηκε έστω και ένας Καντερμπερικός να του απαντήσει, έστω και σε δυο-τρία πράγματα. Δυστυχώς όμως αυτό δεν συνέβη... Και επειδή εγώ μισούσα πάντα τις ψευτιές και την παραπληροφόρηση, απαντώ με «αλήθειες αληθινές» που πολλές ο κος Ρώνης τις αγνοεί, άλλες τις ξεχάσε στην πορεία, κι άλλες τις καταχώνιασε στην προσπάθειά να... ξεχαστεί ότι δεν μας συμφέρει...

Αρχίζω λοιπόν με τη δήλωση κάτω από την φωτογραφία που έχει για φόντο αυτού του «Ελληνα Τζιμ Ρώνη» τις αφίσες και τις ιστορικές μορφές του κρίκετ, αυτού του αυστραλέζικου Bankstown Sports Club όπου έχει «σπρουγγιάσει» το Καντερμπέρι προς δόξαν όλων αυτών των φιλελληνικών ψευτοβεγγαλικών που αραδιάζει παρακάτω στο κομμάτι «Είμαστε Έλληνες».

Φύγαμε, λέει, από το Σ. Ολύμπικ γιατί η ομάδα είχε γίνει Σκωτσέζικη... Αν είναι δυνατόν! Ξέρει πραγματικά τι λέει ο κος Ρώνης; Μήπως ήταν τότε μέλος του Σίδνεϊ Ολύμπικ και έκανε επανάσταση με την παρέα του και δεν το ξέρουμε; Ή μήπως συγγέει τις δεκαε-

τίες; Και τον ρωτώ. Τι δουλειά έχει το Σίδνεϊ Ολύμπικ με την δικιά μας αποσπίρτηση του 1964; Κι αυτό το "φύγαμε" που κολλάει;... Μήπως προσπαθεί έτσι να βάλει και τον εαυτό του σ' αυτήν την ιστορική 7άδα;

Ο κος Ρώνης ήλθε στο Καντερμπέρι πέντε (5) χρόνια μετά και μάλιστα τότε που η μάχη με τους οκτώ Αυστραλούς είχε κερδηθεί. Αλλά ας το πάρω κι αυτό ως ευσεβή πόθο (wishfull thinking) κι ας προχωρήσω λέγοντας, πως είναι δυνατόν να λέει ότι εκεί σ' αυτούς τους «πρώτους επτά» ήταν κι ο Πέττας (εννοώντας ασφαλώς τον Νίκο Πέττα γιατί ο Αλέκος παρουσιάστηκε στο ποδόσφαιρο και ειδικά στο Καντερμπέρι μόνο τότε που οι καιροί και τα συμφέροντα το επέτρεπαν). Δηλαδή το 1996, μετά τη «ρευστοποίηση» και τότε που υπήρχε «μέλι στις κυρήθρες του Συλλόγου».

...Επειδή δε στις ημέρες μας η «παραπληροφόρηση» ανθεί και δυστυχώς επιβάλλεται, παραθέτω εδώ την ομάδα των «Αποστατών» όπως μας αποκάλεσαν πολλές φορές:

1ος... ο αείμνηστος Τσάρλι Καραβουσιάνος

2ος... ο αείμνηστος Μανώλης Λαουτάρης

3ος... ο Ανδρέας Βασσαλιός (Βαζς)

4ος... ο Πωλ Βασιλείου

5ος... ο Βασίλης Τζαβέλλας

6ος... ο Κώστας Τζαβέλλας

7ος... ο αείμνηστος Γιώργης Ζαντιώτης

...Στην αυριανή μας έκδοση η συνέχεια της επιστολής του Κώστα Τζαβέλλα.

Το θρυλικό Καντερμπέρι του '68 με τους τέσσερις διεθνείς (Δημόπουλος, Παπαεμμανουήλ, Μπέλλης και Ξυπολητάς). Μασκότ της ομάδας η κόρη του (αείμνηστου) Γιώργου Λάζαρη, τον οποίο διέγραψαν οι φίλοι του Τζιμ Ρώνη.